

GERÇEK

İŞÇİDEN,

GERÇEK

KÖYLÜDEN YANADIR.

GERÇEK

AYLIK SİYASİ GAZETE

AĞUSTOS

1976

SAYI:20

50 fenik

EGE SORUNUNU HALKLAR ÇÖZECEKTİR

"Açıldı", "Açılacak" derken, Hora (ya da Sismik 1) adlı araştırma gemisi geçen ay sonu büyük bir tantana ile nihayet Ege'ye açıldı. Gerek Türkiye, gerekse Yunan hakim sınıfları son aylarda bu araştırma gemisinin Ege'ye açılma meselesini iyice büyütmüşler, ordularını Ege kıyılarında ve sınırlarında harekete geçirerek birbirlerini savaşla tehdit etmeye başlamışlardır. Yunanistan ve Türkiye basınında çarşaf çarşaf savaş kışkırtıcısı demeçler verilerek, savaş için kamuoyu yaratılmaya çalışılıyordu. Yunan Başbakanı Karamanlis ve çeşitli hakim sınıf politikacıları açıklama üzerine açıklama yaparak: "Ege Yunanistan'a aittir. Karasularımız içine girecek Türk gemileri durdurulacaktır" derken, Demirel ve Avanesi de "Durdurunlar da görelim. Bu korsanlık olur. Korsanlara gereken cevabı veririz" diyordu. Kafatasçı-Turancı Faşist Türkeş daha da ileri giderek "Kıbrıs'tan sonra, Ege ve Batı Trakya'yı kurtarma" önerileri getiriyor du. Önce uzun süre karşılıklı kabadayılık yapan hakim sınıflar, daha sonra, görünürde ağababaları Amerika'nın ve Avrupa Emperyalistlerinin "tavsiyesi" üzerine alttan almaya başladılar. Başbakan Süleyman Demirel, Hora Ege'ye açılma dan bir gün önce verdiği demeçte gemiyi bir balıkçı teknesine benzetererek, işin hiç de büyütüldüğü kadar önemli olmadığını belirtti. Hemen ardından Karamanlis demeç vererek, Hora'nın yapacağı "bilimsel" araştırmalara müdahale edilmeyeceğini bildirdi.

Bu ağız değiştirmenin sebebi ortadadır: Bugün gerek Yunanistan, gerekse Türkiye Emperyalizme bağımlı yarı-sömürge ülkelerdir. Bu ülkelerdeki hakim sınıflar Emperyalizmin uşağıdır ve onların bilgisi ve izni dışında adım atamazlar. Bugünkü durumda gerek Yunanistan, gerek Türkiye NATO üyesidir; iki ülke de esas olarak Amerikan Emperyalizmine bağımlı durumdadır; Avrupa Emperyalistleri iki ülkede de önemli mevkilere sahiptir; Sovyet Sosyal Emperyalistleri iki ülkede de yayılmaya, etkisini arttırmaya çalışmaktadır. Yunanistan ve Türkiye arasında bir savaş- bölgede Amerikan Emperyalistleri ve Avrupa Emperyalistleri için kötü bir durum yaratacaktır. Bu yüzden onlar bugün böyle bir savaşın çıkmasına karşıdır.

Bu durumda bu güçlere bağlı olan iki ülke hakim sınıflarının da gerçekte sa-

işçilere, köylülere, gençliğe ve tüm halkımıza zulüm ve sömürüyü uygulayanlar Komprador kapitalistler ve toprak ağalarıdır

vaşacak durumları yoktur. O halde neden bu kadar gürültü? Gürültünün sebebi, iki ülke hakim sınıflarının içinde buldukları durumdur. İki ülke de bugün derin bir ekonomik buhran içindedir. İşsizlik, pahalılık, enflasyon gündemdedir. İki ülkede de hakim sınıflar buhranın yükünü halkın sırtına yüklemeye çabalamakta halk buna karşı direnmektedir. İki ülkede de halkın hakim sınıflara karşı mücadelesi yükselmekte, hakim sınıfların iktidarı sarsılmaktadır. Devrimci düşünce her geçen gün daha geniş halk çeyrelerine ulaşmakta, devrimci düşünce ile, halk

nareketi birleşmektedir. Hakim sınıflar iki ülkede de kendi aralarında da kesinlikle parçalanmış durumdadır. Hakim sınıfların iktidardaki kanadı her geçen gün daha çok faşist teröre baş vururken muhalefetteki kanat, halkın faşizme karşı nefretini kendi içinde eritmek için demokrasi havarisi pozları takınmaktadır. İşte iki ülkede de hakim sınıflar açısından var olan bu zor durum, onları denemiş bir silahı, "şoven-milliyetçilik" silahını kullanmaya itmektedir. Hakim sınıflar bir savaş hayaleti yaratarak işçilere, köylülere bütün halka seslenmekte "Şimdi savaş durumu var. Yok vücut olalım. Düşman içimizde değil dışarıdadır. Düşmanımız Yunan'lılardır. (Yunanistan'da: Türk'lerdir!) Milli menfaatimiz birleşmemizi gerektiriyor." demektedir. Onlar böylece halkı milliyetçilik bayrağı altında toplayıp, kendilerine karşı yönelen nefret ve mücadeleyi başka yöne kanalizasyon etmeye, sınıf mücadelesini boğmaya çabalamaktadır. Savaş kışkırtıcılığı ve şoven milliyetçilik Emperyalist uşağı hakim sınıfların elindedir, halkı uyutmak, halkın dikkatini esas meselelerden başka yönlere çekmek için kullandıkları bir silahtır.

Bu silah bazılarının bizi inandırmaya çalıştığı gibi, hakim sınıfların yalnızca bir kanadı tarafından değil, tümü tarafından kullanılmaktadır. Bunlar bu silahı kullanmada, birbirleriyle yarış içindedir. Buna en açık örnek Hora konusunda, iki ülkede de hükümet ve muhalefet partilerinin takındıkları tavırdır. Her iki kanat da savaş kışkırtıcısı tavır takınmıştır. Hatta ülkemizde Ecevit Ege'de Hora'nın açılmasından az önce, ha-yumuşamasından bayağı üzüntü duymuş ve Demirel'i bu meselede yeterince sert davranmamakla suçlamıştır. Onun üzüntüsü, Demirel'in de, şimdi kendisinin iki yıl önce Kıbrıs'ta olduğu gibi, "Milli Kahraman!" olmasından duyduğu korkudan gelmektedir.

Hakim sınıfların bu savaş kışkırtıcısı, şoven milliyetçi propagandalarına karşı birleşmeli ve onlara şöyle demeliyiz: DEVAMI SAYFA 3.DE

ALMAN POLİSİ TÜRK FAŞİSTLERİ İLE EL ELE

Geçen ay içinde Türkiye'deki gerici basın büyük bir kampanyaya girişti. Büyük büyük başlıklarla "Maoistlerin ihtilale hazırlandığı", "Türkiye'nin IO'ya bölüneceği", "Komünistlerin yurtdışından idaredildiği" vs. ilan edildi. Daha sonra portalık yatışınca gerici basının kendine kaynak aldığı "çok gizli!" raporun gerçekte gizli falan olmadığı, Alman anayasayı koruma teşkilatının yıllık normal raporu olduğu, bu raporda da Türkiye gazetelerinde "ifşa!" edilen şeyler in olmadığı ortaya çıktı. Bunun üzerine köyeye sıkışan Dışişleri Bakanlığı yetkilileri, işleri düzeltiyim derken yaptıkları açıklamayla deyim yerindeyse bir çuval inciri berbet ettiler.

Çünkü dışişleri bakanlığı yetkilileri, basında çıkan haberleri güçlendirmek için yaptıkları açıklamada, Alman makamlarının Almanya'da siyasi çalışma yapan çok sayıda Türkiyelili işçi ve öğrencinin ismini verdiğini, bunlar hakkında takibata başlandığını bildirdi. Burada şaşırtıcı olan isimlerin verilmesi değil, bunun ilk defa resmi ağızlardan tasdik edilmesidir. Bugüne dek, Alman makamları Türk makamları ile siyasi çalışma yapan

ları izleme konusunda işbirliği yaptığı konusunda suçlamaları kesinlikle reddetti. Şimdi ilk kez bu işbirliği bütünü çıplaklığı ile ortaya çıkıyor. Kendine demokratik diyen Alman hakim sınıflarının devleti, faşist diktatörlük hüküm süren bir ülkeye, siyasi çalışma yapan vatandaşlarının isimlerini jurnalleyerek, faşizme açıkça destek oluyor. Destek isim bildirmekle de bitmiyor. Almanya'da MIT ajanları Alman polisi ile sıkı işbirliği halinde Türkiyelili yurtseverleri izliyor, provokasyonlar düzenliyor. Faşist MHP, Almanya'nın her yanında rahatça teşkilatlanıyor ve devrimci ve yurtseverlere karşı terör hareketleri yürütüyor. Alman polisi siyasi çalışma yürüten yurtsever Türkiyelileri sürekli olarak yurtdışı etme tehdidi altında tutuyor. Demokratik örgütlere ağır baskılar uygulanıyor.

Bütün bunlar bize Almanya'da varolan demokrasinin gerçekte, Alman tekelci sermayesinin halk üzerindeki diktatörlüğü olduğunu, demokrasinin gerçekte yalnızca Alman tekelci sermayedarları ve onların düzenini savunanlar için var olduğunu gösteriyor.

Bulduğumuz her yerde Alman makamlarının Türkiye'deki faşistleri desteklemesini teşhir etmek, bu desteğin kesilmesini talep ve bunun için mücadele etmek görevimiz olmalıdır.

M. Karca.

Halkların düşmanı emperyalizm, komprador kapitalizm, Feodalizm ve Faşizmdir.

İNGİLTEREDE İRKÇİLİĞA VE FAŞİZAN BASKILARA KARŞI MÜCADELE YÜKSELİYOR

İngiltere'de yabancı işçiler ve öğrenciler üzerindeki ırkçı ve faşist baskılar artmaktadır. Çeşitli siyasi örgütlere mensup ırkçı ve faşistler, işçi sınıfı içinde açık bir ırk savaşı başlatma için, tüm çabalarını harcıyorlar. Bu amaçla, yapılan saldırılar bir terör kampanyası haline dönüşmüştür. Nisan ayı içinde faşistlerden biri Kenya'lı, diğeri Ürdün'lü iki öğrenciye durup dururken saldırmışlar ve bıçaklayarak katletmişlerdir.

Bu olaydan sonra Hindistan'lı bir genç men genç daha bıçaklanarak öldürülmüştür. Bu olaylar sadece iki örnektir. Yabancı işçiler, aileleri ve yabancı öğrenciler faşistlerin devamlı saldırılarına karşı le karşıya kalmaktadırlar.

İŞSİZLİĞİN SORUMLUSU YABANCI İŞÇİLER DEĞİLDİR.

Gazeteler, televizyon, ırkçı faşist kuruluşlar ve milletvekilleri uzun bir zaman beri yabancılar karşı bir propaganda savaşı yürütmektedirler.

Hakim sınıfların temsilcileri işçi sınıfı içinde gitgide düşen hayat seviyesinin, artan işsizliğin nedeninin ülkede çok sayıda yabancı işçi olmasının sonucu olduğunu yaymaya çalışıyorlar. Bunu ya parken, İngiltere'nin uzun bir zaman kuvvetli bir Emperyalist güç olması sayesinde patronların işçiler arasında yayıp, yerleştirebildikleri ırkçı fikirleri, önyargıları kullanıyorlar. Hatta bu sorunların çözüm yolunu yabancıları ülkeden atmak olduğunu ileri sürüyorlar. Yabancı işçiler ucuz işgücüne ihtiyaç olduğu zaman yerlerinden, yurtlarından edilip İngiltere'ye getirilmişlerdir. Britanya İmparatorluğu döneminde, sömürge halklarına İngiliz pasaportu verildiğinden, İngiltere'deki yabancı işçilerin durumu görünüşte Almanya'dakilerden farklıdır. Fakat içinde yaşadıkları şartlar ve işçi olarak yabancı ülkelerde bulduklarının nedenleri hep aynıdır.

İngiliz patronlar, ekonomik krizin suçunu yabancı işçilerin sırtına yükleyerek, yoksulluğun, işsizliğin, evsizliğin patronların düzeni yıkılmadan ortadan kalkmayacağını işçilerin görmesini önlemek istiyorlar.

SOSYAL DEMOKRASİNİN VE REVİZYONİSTLERİN ROLÜ:

Hakim sınıfın, işçi sınıfı içinde ırkçı ideolojisini belli ölçüde yayabilmesinde en büyük destekçisi sosyal demokratlar ve revizyonistlerdir.

Zaten bugün Avrupa Emperyalizminin belli bir kesiminin İngiltere, Almanya ve İsveç vb. ülkelerde iktidarda olan sosyal demokratlar, değil ırkçılığa karşı mücadele etmek, onu bizzat yaymaktadır. İngiltere'de Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin bu konudaki tavrı açıktır. İkinci dünya savaşı sonrasında ucuz işgücü ihtiyacının ancak yabancı işçi gücüyle sağlanabileceğini bu yüzden göç yasalarının kolaylaştırılmasını isteyen, bugün işe peşpeş ırkçı yasalar çıkartıp, yabancılar kanununu daha da ırkçılaştıran onlardır.

İşçi sendikalarında ise revizyonistler, ırkçılığın yayılmasında aktif olarak çalışmışlardır. Yıllardan beri bu sendika ağaları, yabancı işçilerin patronlara karşı direnişlerini desteklemekten kaçarak, işten çıkarmalarda, önce yabancı işçilerden başlanması için patronlarla anlaşarak, işçi sınıfı içindeki parçalanmanın derinleşmesine yol açmışlardır.

Bunlar göstermektedir ki Sosyal Demokratların ve revizyonistlerin uzun yıllardan beri, işçi sınıfı içindeki rolü işçileri Emperyalist patronların kuyruğuna takmak olmuştur. Bundan ötürüdür ki ırkçılığa ve faşizme karşı verilen mücadelele Sosyal Demokratlara, revizyonistlere ve sendika ağalarına karşı mücadeleden ayrılmaz.

BASKININ OLDUĞU HER YERDE MÜCADELE VARDIR.

Bu saldırılar kaçınılmaz olarak özellikle yabancı işçilerin, genel olarak İngiliz işçilerinin bilinçlenip örgütlenmesine sebep oluyor. Yabancı işçiler, polislin kendilerini ırkçı saldırılardan korumadığını, onların yalnızca faşistleri ve patronları koruduğunu görmektedir. Bu nedenle de yabancı işçiler birçok yerde kendilerini savunmak için mahallelerde devriye gezen müfrezeler oluşturuyorlar. Bir yanda da kitle mücadeleleri de yoğunlaşıyor. Yabancılar yapılan saldırılara karşı birçok şehirde bütün ileri ci kuruluşların desteğini alan yürüyüşler yapılmaktadır. Son olarak da 11 Temmuz pazar günü de Londra'da yabancı işçi birliklerinin düzenlediği bir gösteri yapıldı. Revizyonistlerin, ırkçılığa ve faşizme karşı verilen mücadeleyi bölme çabaları boşa gitti ve 15 bin kişi bu gösteriyi destekledi. Bu yakın zamanlarda eşi görülmemiş bir olaydı.

Gösteri Emperyalistlerin yüzyıllardır sürmekte olan sömürlerini, işçi ve Muhafazakar Partilerinin ırkçı siyasetlerini kinayan konuşmalarla başladı. Yabancı işçiler, İngiliz Emperyalizminin uzun yıllar kendi ülkelerini sömürmüş ve hala sömürmekte olmasından dolayı İngiltere'ye gelmek zorunda kaldıklarını anlattılar. Revizyonistlerin, polislin yabancıları faşist baskılardan, saldırılardan koruyacağını öne sürerek, yabancı işçilerin savunma müfrezelerinin kurulmasına karşı çıkışları, bölücülükleri teşhir edildi. Hükümetlerden merhamet dilenmediklerini, haklarını istediklerini ve bu uğurda sonuna dek mücadele edeceklerini belirten işçiler, daha sonra yürüyüş geçtiler. Bu yürüyüş ırkçılara, faşistlere ve revizyonistlere korku saldı. Bu arada da göstericileri kışkırtmaya çalışan birkaç faşistede gereken ders verildi. Yol boyunca faşizme ve ırkçılığa karşı sloganlar bağırıldı.

Yürüyüşe Türkiyeli devrimciler de katıldılar. Devrimci marşlar söyleyerek, sloganlar bağırarak yabancı işçilerle omuz omuza yürüdüler.

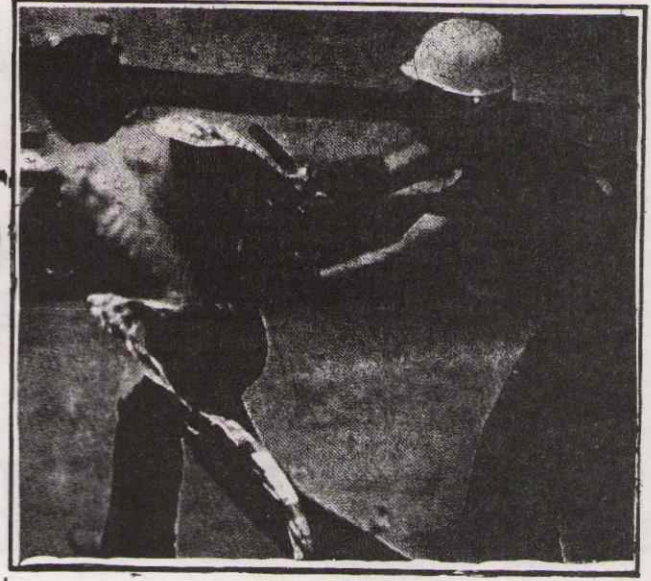
Türkiyeli 7 öğrenci derneğinin ırkçılığa ve faşizme karşı ortaklaşa çıkarttıkları bildiriler gösteriye katılanlara ve yol boyu halka dağıtıldı.

Yürüyüşün militanlığından ve etkilerinden korkan gericiler, durup dururken polisi göstericilerin üzerlerine saldırırlar. Böylece, sözüm ona yabancı işçileri koruyacak olan polislin niteliği bir kez daha teşhir olmuş oldu.

Polislin saldırısı yürüyüşü dağıtmanın yanı sıra, polisler, atlı polisleri, göstericilerin üzerine saldırttı. Gösteriyi düzenleyenlerin içinde bulunduğu kamyonete polis el koydu. Bu sırada kamyonetten düşen bir genç işçinin de bacağı kırıldı. Birçok gösterici tutuklandı. Göstericilerin oturma boykotuna geçmesi üzerine polis, tutukluların bir kısmını serbest bırakmak zorunda kaldı.

İlk kez böyle bir yürüyüşe katılan bir çok işçi ve öğrenci, kitle mücadelesi konusunda tecrübeler kazandı ve gösteri yabancı işçilerin mücadele azmini bileyecek sona erdi.

A. Çubukçu

FAŞİST DEMİREL

Ülkemizdeki hakim sınıfların iktidardaki Amerikancı kanadı, halkın yükselen mücadelesini bastırarak için faşist terörü gün geçtikçe arttırıyor.

Ülkemizde faşizme karşı mücadele görevleri bugün her Yurtseverin önünde baş mesele olarak duruyor. Böyle bir anda faşizme karşı mücadele konusunda çok çeşitli görüşler ortaya çıkıyor. Bu görüşlerden oldukça yaygın olanlarından biri de, Faşizmi yalnızca MHP ve bu partinin komandolarının uyguladığı bir şey olarak gören anlayış. Bu görüşü, bilhassa CHPnin bugünkü merkez yönetimi ve ona yakın çevreler yayıyor. Amaçları AP'yi, diğer koalisyon partilerinden koparıp, AP-CHP koalisyonunu gerçekleştirmek. Bunu Ecevit çeşitli kereler, en son olarak Tandoğan Meydanındaki mitingte açıkça dile getirdi. Halkın tepkisiyle sözlerini geri almak zorunda kaldı.

Geçen ay içinde Milliyet Gazetesinde Ecevit ve Demirel ile yapılan konuşmalar yayınlandı. Ecevit yaptığı konuşmada AP'ye koalisyon teklifini yeniledi. Demirel'in verdiği cevaplar onun niteliğini çok açık bir biçimde ortaya koyduğu için dikkate değer. Demirel, İpekçi'nin sorduğu bir soruya şöyle cevap veriyor:

DEMİREL - ...şimdi söyleyeyim: 12 Mart öncesinde sağ tedhişçiden bahsetmek abesle iştir. 12 Mart öncesinde sağ tedhişçi diye bir grup yoktu, orta yerde. Olsa idi ... kemeler gider, mahkûm ettirilirdi. 12 Mart öncesinde Türkiye'yi rahatsız edenlerin hepsi mahkemeye gitti. Bunların içinde bir tane sağcı yoktur. Bir tane Adalet Partili de yoktur. Bir tane milliyetçi de yoktur. Yani kendisini milliyetçi sayan bir kişi de yoktur. Bunların hepsi beyinleri yat, kanınması aşırı solculardır. Komünizan hareketlere iştirak etmiş kimselerdir. Ben bu iddiayı gayet açıkla söylüyorum. Bir tane vardır diyen çıkarsa meydana... 12 Mart sonrasında, 12 Mart sonrasında da bir tane sağ tedhişçi bulamazsınız... Elrom'u kaçırmanın içerisinde bulamazsınız. Yine, Jandarma Umum Kumandanına kurşun sıkanlar bellidir. Elrom'u kaçırınlar bellidir. Kızıldere hadiselerini yapanlar bellidir. Hepsi bellidir. Nerden çıkıyor bu sağ tedhişçi? Türkiye'de, Türkiye'yi bozan sağ tedhişçiler diye bir şey yok orta yerlerde. Sol tedhişçiler var. Bugün için de Türkiye'de sağ tedhişçi diye bir grup yoktur. Sadece sol ekstrem, sol tedhişçiler vardır. Mektepteki kavgalara iştirak edenler ve mektepteki otum hadiselerine iştirak edenleri sağ tedhişçiler diye adlandırmamız fevkalâde yanlış olacağı kanaatindeyim.

DEMİREL - Tedhişçi dediğimiz zaman, Antep hadiselerine karşınlar. Malatya hadiselerine karşınlar, Zeytinburnu hadiselerine karşınlar kast ediyorum.

Demirel'in mülakatta "sol tedhişçi" diye adlandırdıkları Türkiye'nin bağımsızlığı ve HALK DEMOKRASİSİ için mücadele veren devrimcilerdir. Demirel mülakatta açıkça ifade ettiği gibi, her gün sokak ortasında cinayet işleyen faşist komando sürülerini "Onlar devleti yıkmak değil, korumak istiyorlar" desteklemekte -dir. Bu sözlerin Türkes'in "Komandolar devlet güvenlik kuvvetlerinin yardımcıdır." sözlerinden hiçbir farkı yoktur Demirel, Ecevit'e verdiği cevapta demokrasi maskesini bir yana atarak, faşist suratını ortaya koymaktadır. Demirel, bugün ülkede faşist terörün uygulayıcısı MC Hükümetinin başıdır. Bu anlamda baş faşistlerden biridir. Onu ve onun partisini Türkes'ten temelde ayrı tutanlar, halkın gözünü boyamakta, halka yanlış hedefler göstermektedirler. Bu partiler arasında hiçbir nitelik farkı yoktur.

Ecevit'in peşinden gidenler, ondan umut bekleyenler de düşünmelidir. Ecevit işte bu Demirel'e elini uzatıyor. Ecevit ne kadar faşist uygulamalara karşı olduğunu söylese de, o da hakim sınıfların temsilcisidir. Ve iktidara gelmesi halinde faşizmin uygulayıcısı olacaktır. Halk için faşizmden kurtulmanın TEK YOLU DEVRİM'dir.

B. Çalık

OLİMPİYATLAR: SINIF MÜCADELESİNİN BİR ALANI

4 yılda bir yapılan Olimpiyat Oyunları, bu yıl da Kanada'da yapıldı. Bu yılki oyunların bugüne kadarkilerden farklı Emperyalistlerin artık kullanamayacağı propagandaları için kullanamayacağı göstermesi oldu. Daha Olimpiyatlar başlamadan, ilk anlaşmazlık Tayvan konusunda baş gösterdi. Emperyalistler bildiği gibi daha 5 yıl önceye dek, Tayvan'daki gayri meşru hükümeti Çin Halkının temsilcisi olarak tanıyor, Çin Halk Cumhuriyetinin devlet olarak varlığını kabul etmiyordu. Onlar böylece Çin Halk Cumhuriyetini tecrit etmek ve ona karşı girişilecek bir saldırıyı haklı göstermek istiyorlardı. Çin Halk Cumhuriyeti, Emperyalistlerin bu politikasına karşı ilkeli bir mücadele verdi. ÇHC'nin Çin Halkının tek ve gerçek temsilcisi olduğunu bütün dünyaya kabul ettirdi. Emperyalistler ÇHC'yi tecrit edeyim derken, kendileri tecrit olma durumuna düştüler. Bundan 5 yıl önce Tayvan temsilcisi, BM'den bir köpek gibi kovuldu. ÇHC, BM'de Çin Halkının temsilcisi olarak yerini aldı. BM o zamandan bu yana Emperyalistlerin saldırılarını haklı gösterme görevini, yapan bir kurul olmaktan çıkma yolunda gelişti. Üçüncü dünya ülkeleri devletleri ÇHC etrafında birleşerek, BM'i Emperyalizmi ve bilhassa iki süper gücü teşhir için bir araç olarak kullanmaya başladılar.

BM'de olan bu gelişme, uluslar arası birçok kurumda da oldu. Tayvan kovularak ÇHC, Çin Halkının temsilcisi olarak birçok uluslararası kurumda yerini aldı. Bu gelişmenin olmadığı uluslararası kurumlardan bir, Enternasyonal Olimpiyat Komitesi (EOK) idi. Bu komite hala Tayvanı Çin Halkının temsilcisi olarak içinde barındırmaktadır. ÇHC, bu yüzden olimpiyatlara katılmıyor.

Hala Amerikan Emperyalistlerinin kontrolünde olan IOC (EOK) bu yüzden bir provokasyon olarak Tayvan'ı da Çin Halkının Temsilcisi olarak Olimpiyatlara çağırıyor. ÇHC ile diplomatik ilişkileri olan pek çok ülke, başta Olimpiyatları düzenleyen Kanada olmak üzere, Tayvan'ın Olimpiyatlara Çin Cumhuriyeti adı altında katılmayacağını savundular. IOC Tayvan'ın Çin Halkının Temsilcisi olarak katılması kararında ısrar etti. Ama sonunda Tayvan'lı sporcular Olimpiyatlara katılmadan geri dönmek zorunda kaldılar. ÇHC'nin ilkeli siyaseti böylece bir zafar daha kazanmış, Emperyalistler diplo-

matik alanda bir yenilgiye daha uğramış oldular.

İşçilerin ve ezilen halkların devrimci birliği, emperyalizmi ve dünya gericiliğini yıkaçaktır.

İkinci olay hemen bunun ardından patlak verdi. Afrika ülkeleri Olimpiyat Komiteleri, Yeni Zelanda'nın Olimpiyat oyunlarına alınması halinde, Olimpiyatları boykot edeceklerini bildirdiler. Çünkü Yeni Zelanda, İrkçı Apartheid Politikası izleyen gayri meşru Güney Afrika Cumhuriyeti ile sportif ilişkiler sürdürüyor. Enternasyonal Olimpiyat Komitesi bu isteği kabul etmedi.

Bunun üzerine Afrika Ülkeleri haklı olarak Olimpiyatlardan çekildiler. Olimpiyatları propaganda için bir araç olarak kullanan Emperyalistler, Afrika'nın, Olimpiyatlardan çekilmesi üzerine "Spora siyaset sokulmasının çok kötü" olduğu üzerine felsefe yapmaya başladılar.

Yeni Zelanda'yı boykot etmemek, Tayvan'ı Olimpiyatlara çağırarak ne kadar siyasetse, Olimpiyatları boykot da o kadar siyasettir. Biri Emperyalistlerin siyaseti, diğeri halkların siyasetidir. Olimpiyatlar da bir sınıf mücadelesi alanıdır. Halklar bunu her geçen gün daha iyi biçimde kavlıyor ve Emperyalistleri teşhir ve tecrit ediyor. Afrika ülkeleri nin Olimpiyatları boykotu, bütün dünyada Emperyalistlerin çirkin yüzünü bir kez daha teşhir etti. Üçüncü dünyanın "doğal müttefiki" olduğu yaygarasını koparan SS Emperyalistlerinin yüzü de, bu boykot olayıyla bir kez daha ortaya çıktı. Onlar da Olimpiyatları boykot etmeyerek, halklara karşı Emperyalizm cephesinde yer aldıklarını dünyaya ilan ettiler.

R. Uyumaz

BURSA

Faşist MC Hükümeti ve uşakları şimdi de çalışmalarını ve saldırılarını devrimci gençlikten sonra, işçi sınıfına ve köylülere yöneltiyorlar.

Faşistler din, iman, vatan, millet, iş, toprak ve milli bütünlük palavraları ile bir taraftan yükselen halk hareketini köstekleme çabasında, diğer taraftan da kenaisine kitle tabanı oluşturma uğraşında. Bunun içinde faşistler kendileri için can düşmanı olarak gördükleri işçi sınıfı arasında belirli bir destek sağlamak ve bölmek için ikili bir çalışma uyguluyorlar. Bu amaçla, devlet sahibi olmalarının kendilerine verdikleri imkanları kullanıyorlar. MİSK (Milliyetçi İşçi Sendikaları Konfederasyonu) adını verdikleri bir konfederasyon kurarak, bu federasyona üye sendikalar oluşturmak için, parayla adam satın almaktadırlar. Kendilerine mevkiler vad ediyorlar. Bu faşistler DİSK'in ve TÜRK-İŞ'in teşkilatlanmadığı yerlerde yoğun bir faaliyet yürütüyorlar. TÜRK-İŞ ve DİSK ufak işyerlerinde örgütlenmeye gitmeyerek, meydanı faşistlere bırakıyorlar. TÜRK-İŞ ve DİSK yöneticileri bu yaptıklarıyla özünde ne kadar faşizme karşı olduklarını söylese, derde faşizme hizmet etmekte. Hem de gerçek bir patron-ağa yanlısı zihniyete sahip olduklarını gösteriyorlar. Diğer taraftan da faşistler, TÜRK-İŞ'e bağlı sendikalara sızmakta ve orada da çalışmaktadırlar. Kısa sürede maskeleri düşüncede ülkenin çeşitli yerlerinden paralı katillerini toplayarak, işçilere karşı terör uyguluyorlar. Tıpkı İzmir Tarih'de, Konya Seydişehir'de, İstanbul Sungurlar'da, en son da Bursa TOFAŞ'ta işçilere si-

lahlarla hücum ederek bir işçiyi öldürdüler. Katil faşistler hem de pervasızca Türk-İş eğitim aracını kullanarak emellerini gerçekleştirdiler. TÜRK-İŞ'e bağlı faşist bir sendika olan Türk Metal-İş şube başkanbizzat saldırıyı yönetti. Faşistlerin döktüğü kan deniz hâlini aldı. Bu denizde kendileri bir gün boğulacaklardır.

BAŞTARAFI SAYFA 1. DE

"Bizim Yunan halkıyla aramızda savaşla çözülmesi gereken bir anlaşmazlığımız yoktur. Bizim Yunan halkıyla aramızdaki anlaşmazlıkları, biz barışçı metotlarla çözebiliriz. Ne Türkiye halkının ve ne de Yunanistan halkının, Emperyalistlerin menfaatleri için çıkaracakları bir savaştan menfaati yoktur. Biz Yunan halkıyla barış içinde dostça bir arada yaşamak istiyoruz ve yaşayabiliriz. Bu-

nu engelleyen siz Emperyalist uşakı hakim sınıflarsınız. Bizim, sizin "vatan", "millet" palavralarına karnımız toktur. Siz, bize düşmanımızın Yunan halkı olduğunu söylüyorsunuz. Peki öyleyse size soruyoruz: Bizim üzerimize grev yaptığı zaman panzerlerle yürüyen Yunan halkı mı? Toprak için mücadele verdiğimiz zaman, üzerimize saldıran Yunan halkı mı Kürt milletine Yunan halkı mı milli zulüm uyguluyor? Sokaklarda devrimcileri, kurşunlayan Yunan halkı mı? Binlerce yurtseveri zindanlara dolduran, en ağır işkenceleri uygulayan Yunan halkı mı? Bizim iligimize, kemigimize kadar sömüren Yunan halkı mı? Bir yandan "vatan", "millet" nutku atarken, bir yandan ülkenin tüm zenginliklerini Emperyalistlere peş keş çeken Yunan halkı mı? Biz aç, işsiz, doktorsuz, ilaçsız, okulsuz, yolsuz, susuz kıvrılırken bizim sırtımızdan refah içinde yaşayan Yunan halkı mı? Yoksa Türkiye'de Yunan halkı mı iktidarda? Hayır bin kere hayır. Bütün bunları yapan sizsiniz. Siz Emperyalizme uşaklık eden, Kompradorlar, toprak ağaları, tefeciler. Bizim düşmanımız sizsiniz. Sizler var oldukça, devlet iktidarı sizin elinizde oldukça, Ege sorunu, Kıbrıs sorunu vs. de olacaktır. Çünkü sizin halkları birbirine düşman etmek için böyle "sorun"lara ihtiyacınız vardır. Bütün bu sorunların tek gerçek çözüm yolu, HALK İKTİDARI'ndan geçmektedir.

Bize "Milli menfaatlerimiz için birleşelim diyorsunuz. Hangi milli menfaatler? Sizin bize milli menfaat diye yut-

turmaya çalıştığınız, sizin ve ağababalarınız Emperyalistlerin menfaatidir. Bizim menfaatlerimiz, sizinkilerle taban tabana zıttır. Ülkenin milli menfaatleri Emperyalist sümürüye son vermeyi gerektiriyor. Sizler ise bu Emperyalist sümürünün aracısısınız. Yani "milli menfaatler" sizle birleşmemizi değil, sizle ölümüne bir mücadeleye girmemizi gerektiriyor.

Bizi bugüne kadar "vatan", "millet" palavralarıyla birçok savaşa soktunuz.. Biz savaştık, biz öldük, siz nutuk attınız. Aynı şeyleri başka ülkelerin hakim sınıfları da yaptı. Halkları birbirine kırdırıp kanlı iktidarını sürdürdünüz. Hala bir bölümümüzü etkileyip, başka halklara karşı savaşa sokabilecek güçtesiniz. Ama gücünüz her geçen gün azalıyor..

Biz ise her geçen gün güçleniyoruz. Gerçekleri görüyoruz. Gözümüz açılıyor. Köleler uyanıyor. "vatan", "millet", "milli menfaatler" palavralarınız da işlemez birer silah olacaktır. İşte o zaman, yani siz Kompradorların, Toprak ağalarının, Tefecilerin iktidarı yıkılıp, HALK İKTİDARI kurulduğu zaman, gerek Yunanistan, gerek Türkiye'de halklar iktidarlarını kurdukları zaman; Ege sorunu, Kıbrıs sorunu çözümlenecektir.

Bu çözüm için çalışmak, tüm işçilerin köylülerin, tüm yurtseverlerin görevidir. Hepimiz bu göreve dört elle sarılalım."

C. Bıçakçı

Halkımızın baş düşmanı ABD emperyalizmi ve yerli uşakları kompradorkapitalistleri, toprak ağaları ve tefecilerdir.

YURTDIŞINDAN HABERLER

DÜZENLEYEN: F. ERDEM

KÖLN

ATİF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu), ATÖF (Almanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu), Köln Türkiyeliler Derneği, Münchengladbach, Hagen İşçi Öğrenci Dernekleri, Saarbrücken Türkiyeli İşçiler Derneği, Alman ve diğer milliyetlerden işçiler, öğrenciler ortak bir platform temelinde ülkemizdeki Faşizmi, Faşist katliamları protesto etmek amacıyla bir yürüyüş düzenlemişlerdir. Yürüyüş, TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN en yoğun olduğu Köln Nippes'ten başladı.

Yürüyüşe katılan işçiler ve öğrenciler tarafından yürüyüş boyunca Türkçe ve Almanca:

FAŞİZME OLUM, BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE-KAHROLSUN YABANCILAR KANUNU-KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ VE SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİ-SİYASİ TUTUKLULARA HÜRİYET-MİLLİ ZULME SON-BASKILARA SON-EŞİT İŞE, EŞİT ÜCRET ve MHP KAPANSIN, ALMANYA'DAN DEFOLSUN sloganları atıldı. Polis Devleti olma yolunda olan Alman Tekelci burjuvazisinin devleti ve onun koruyucusu olan polis, demokratik ve kanuni hakkını kullanan yürüyüşçülere karşı terör havası estirdi. Türkiye hakim sınıflarının en gerici ve ırkçı kesiminin, yurtdışında da ihracatların, ihracatların borazanlığını yapan Tercüman Gazetesi mensupları, Alman polisinin himayesinde yürüyüşe katılan işçilerin, öğrencilerin, yurtseverlerin ve devrimcilerin resmini çekerek, uşaklıkta üstlerine kimsenin olmadığını gösterdi.

Sözde demokrasi şampiyonluğunu kimseye bırakmayan Sosyal Demokrat ve Liberallerden oluşan Alman Hükümeti bir taraftan, halkın mücadeleye aldığı, demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlayarak, diğer taraftan da faşist Türk Hükümetiyle beraber çalışarak Türkiyeli yurtseverlere ve Devrimcilere karşı yoğun bir baskı uygulayarak özünde faşizma karşı olmadıklarını, demokrasi anlayışlarının teknelci burjuvaziye hürriyet halka ise zulüm ve sömürü olduğunu pratikleriyle belgeliyorlar.

Bunu yürüyüşte de fotoğraf çekilmesi ni istemeyen 2 Türkiyeli Yurtseveri tutuklayarak (faşistleri ise koruyarak) gösterdiler. Alman teknelci burjuva devleti ve polisi, Türkiyeli Yurtseverleri tutuklamakla, yürüyüşe katılan işçileri, öğrencileri, yurtseverleri ve devrimcileri korkutacağını, yıldıracağını sandılar. Ama boş hayaller peşinde olduklarını kenar dileri de bir kere daha gördüler.

Tutuklamalar üzerine, yürüyüş kolu durup, yolu kapatarak, Alman Polisinin bu demokratik olmayan saldırısını lanetledi. Megafonla Almanca ve Türkçe bu saldırının amacı anlatılarak, tutuklu Yurtseverler barakılincaya kadar direnişe devam edileceği anlatıldı. Polis şefi, megafonla konuşan arkadaşı tehdit ederek, yürüyüşe devam edilmediği takdirde yürüyüşü dağıtacağını belirtti. Arkadaş bu tutumun anti-demokratik olduğunu yürüyüşü dağıtamayacaklarını, çünkü kanuni olduğunu gerekli izin alındığını, direnişe tutuklanan yurtseverler bırakılmadıkça son verilmeyeceğini söyledi. Polis şefi tutukluların kimliklerinin tesbit edilerek bırakılacağına teminat verdi.

Bunun üzerine yürüyüş kolu "BU MEYDANDA CENGİMİZ VAR FAŞİSTLERE HINCİMİZ VAR" marşını söyleyerek, TEK YOL DEVRİM ve PATRON-AĞA DÜZENİNİ YIKACAĞIZ, HALK DÜZENİNİ KURACAĞIZ" şiarlarını atarak yürüyüşe geçti. Arkadaşların bırakılmadığını görünce, aynı direnişe sistemli olarak yol boyunca devam edildi. Yürüyüşçülerin kararlılığını gören Alman polisi tutuklu yurtseverleri bırakmak zorunda kaldı.

Bu pratik biz ezilenlere şunu bir kere daha gösterdi ki Patronlara-Ağalara karşı mücadele, dış bir mücadeledir. Bu kavga ezen sınıfla ezilen sınıfın arasındaki siyasi iktidar mücadelesidir.

Peki Alman Tekelci Burjuvazisinin ve Devletinin, Almanya'da çalışarak yaşayan Türkiyeli işçilere, öğrencilere vahşice saldırması nedendir? Bu saldırıların ve baskıların sebebi, Alman Emperyalizminin işbirlikçileri üzerinden ülkemizdeki sömürden pay almasıdır. Amerikan Emperyalizminin hakimiyeti altında, Sovyet Sosyal Emperyalistlerin yayılmacılığı altında bulunan yarı-feodal, yarı-sömürge olan ülkemizde, Alman Emperyalizmi 1965 ten beri hakim güç olup, siyasi alandaki işbirlikçileri aracılığıyla iktidar için mücadele etmektedir. İşte Alman burjuvazisini kudurgunlaştıran neden budur. Çünkü Alman Tekelci Burjuvazisi biliyor ki kendi varlıkları patron-ağa düzenininde vama bağlıdır. Halkın ve devrimcilerin mücadelesi ise patron-ağa düzenini yıkıp HALK İKTİDARI'ni kurmak mücadelesidir.

Yürüyüş Nord Mark'ta yapılan mitingle sona erdi.

AUGSBURG

16 Mayıs 1976'da Augsburg ve çevresindeki Türkiyeli işçi arkadaşlar tarafından kurulan AÇTİD 17 Temmuz 1976'da ilk olağan genel kurul toplantısını yaptı.

Bu toplantıda sunulan faaliyet raporunda, derneğin kurulduğundan bu güne geçen kısa sürede yaptığı çalışmalar şöyle sıralanıyordu: Dernek binası bulmak ve binanın teminatını yaparak hizmete açmak. Bildiriler çıkararak Derneğin kurulduğunu işçilere duyurmak. Dernekte tercüme, tercümanlık işlerinin bağış karşılığında yapılması ve saz kursunun başlanması için çalışmalar yapıldığı açıklandı.

Arkadaşlar, demokratik bir teşkilat olarak, halkımızın Emperyalizme, Komprador kapitalizmine, Feodalizme ve onların iktidar şekli olan Faşizme karşı verdiği BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ MÜCADELESİ'ni destekleyeceklerini ve üstlerine düşen her türlü görevi yerine getireceklerini belirttiler.

Faaliyet raporundan sonra, seçimler yapıldı. Yeni yönetim kurulu seçildi, yönetim kurulu görev taksimini yaptı. Genel kurulda üye arkadaşlar, sundukları karar tasarılarıyla, Derneğin bir yıllık çalışmalarını yönlendirdiler. Bu tasarılar Derneğin, Augsburg ve Çevresindeki Türkiyeli İşçilerin ekonomik ve demokratik taleplerini savunmasını; ekonomik ve siyasi baskılara karşı mücadele etmesini; işçi-öğrenci dayanışmasına ve çeşitli milliyetlerden işçilerin birliğini sağlamaya gayret etmesini; yurtdışındaki Türkiyeli işçilerin, tek gerçek kitle teşkilatı olan "ATİF" içindeki yerini almasını ve halkımızın BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ MÜCADELESİ'ni desteklemesini isteyen taleplerdi.

Dernek, 24 Temmuz 1976'da da bir halk gecesi düzenledi. Yüklü bir programa sahip olan gecede, Derneğin folklor ekibi olan SİVAS EKİBİ ve diğer şehirlerden gelen misafir folklorcular halk oyunları ile seyircileri coşturdular. EMPERYALİST YOZ KÜLTÜRE KARŞI-YAŞASIN HALK KÜLTÜRÜ sloganı sık sık haykırıldı.

Halk ozanları MEHMET KOÇ, ZAMANI, TEMELİ, LÜTFİ ve ALİ Devrimci türkülerini söylerken seyirci arkadaşlar, FAŞİZME ÖLÜM, BAĞIMSIZ TÜRKİYE diye tempo tuttular.

STUTTGART

24 Temmuzda Stuttgart İşçi Derneği bir toplantı düzenledi. Toplantıda genel olarak Faşizm ve özel olarak da Amerikan Emperyalizminin en gerici ve ırkçı kesiminin temsilcisi olan, ülkemizdeki Patron-Ağa partilerinin iktidarı, Faşist MC Hükümetinin halk düşmanı yüzü ortaya kondu. Örtülü faşist diktatörlüğün vurucu gücünü oluşturan MHP ve komandoları, yurtdışında çalışan ve okuyan Türkiyeli işçilerin ve öğrenci gençliğin, teşkilatlanarak faşizme karşı mücadele eden halkımızla dayanışmaya girmesini ve faşist diktatörlüğü teşhir etmesini önlemek için, saldırı hazırlıkları içindedir.

Örneğin Sindelfingen'de yurtsever bir sendika temsilcisini işyeri sendika toplantısında it gibi sesler çıkararak konuşturmak istemeyen MHP'liler ve uşakları sendikacıyı "Hesabı görülmelidir" diye tehdit etmişlerdir.

Akşam saatlerinde hayımlına gitmekte olan bir işçinin ise, Stuttgart'ta üzerine pencereden su sermişlerdir. Yine tramvayda MHP rozetli Emperyalist uşakları halk düşmanları, işçi derneğinin üyesi iki işçiye hakaret etmeye kalkışmışlar ama, gereken dersi almışlardır.

Bütün bunlar göstermektedir ki, Faşistler efendilerinden aldıkları güçle, pis emellerine alet olmayan, ülkemizin bağımsızlığı ve demokrasi için mücadele eden işçileri, gençleri, yurtseverleri, devrimcileri saldırılarla yıldıracaklarını sanıyorlar. Ama aldanıyorlar. Halkımızın her geçen gün faşist katliamlara rağmen gelişen mücadelesi, MC Faşistlerinin boş hayaller peşinde olduğunu göstermektedir.

Yurtdışında da Türkiyeli işçiler, öğrenciler arasında faşizme karşı mücadelelerinde, kendilerine ışık tutacak, yol gösterecek Devrimci fikirler hızla yayılmaktadır. Bunu ne Türk ve Alman Devletinin Türkiyeli Yurtseverlere ve onların teşkilatlarına karşı uyguladıkları baskı, ne de Faşist Komando bozuntularının saldırıları önleyebilir. Nerde sömürü ve zulüm varsa orda mutlaka mücadele vardır. Bu bilinmelidir.

Faşist saldırıları protesto eden Stuttgart ve Böblingen işçi dernekleri ayrı ayrı çıkardıkları bildiriler ve Stuttgart İşçi Derneğinin yaptığı basın toplantısı bu gerçeği doğrulamaktadır. Yurtsever işçiler ve öğrenciler olarak görevimiz: Faşistlere karşı bir yumruk gibi kenetlenerek mücadele etmektir.

DORTMUND

3.7.1976 tarihinde Dortmund Türkiyeli Öğrenciler Derneği (ATÖF ÜYESİ) bir halk gecesi düzenlemiştir. Geceye Dortmund ve çevresinden yüzlerce Türkiyeli ve yabancılar da katılmıştır.

Açılış konuşmasını yapan devrimci bir öğrenci, halkımız için yoksulluk ve sefalet düzeni olan ülkemizdeki Faşist diktatörlüğün gerçek yüzünü seğilemiştir. Gece de yine halkımızın öz kültürü en canlı bir şekilde yaşanmış ve Emperyalist yoz kültür teşhir edilmiştir.

Devrimci halk ozanlarının türkülleri bütün işçileri coşturmuş ve onlarda hep bir ağızdan devrimci türküler söylemiş, hep bir ağızdan: BAĞIMSIZ TÜRKİYE!, FAŞİZME ÖLÜM!, TEK YOL DEVRİM!, KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM! sloganları coşkuyla haykırılmıştır. DO-Dorstfeld İlkokulu kız öğrencilerinin folklor oyunları çok büyük bir ilgiyle karşılanmıştır. Minikler, ardı arkası kesilmeyen alkış ve tezahüratla seyredilmişlerdir. "İŞKENCE" adlı bir de piyes oynanmış ve bu oyunla faşist cellatların devrimcilere yaptıkları işkenceler dile getirilmiştir. Kinlerini yenemeyen seyirciler işkencilere yuh sesleri ile karşılık vermişler ve faşizme olan kinlerini en açık bir şekilde ifade ederek tekrar tekrar KOHROLSUN FAŞİZM! sloganları ile karşılık vermişlerdir.

YURDUMUZDAN HABERLER

DÜZENLEYEN: K. SÖĞÜT

FAŞİSTLER DÖKTÜKLERİ KANDA

BOĞULACAKTIR

ANKARA

FAKİR'İN YEDİĞİ EKMEĞE-AŞA, MİLLETVEKİLİ NİN MAAŞINA ZAM!

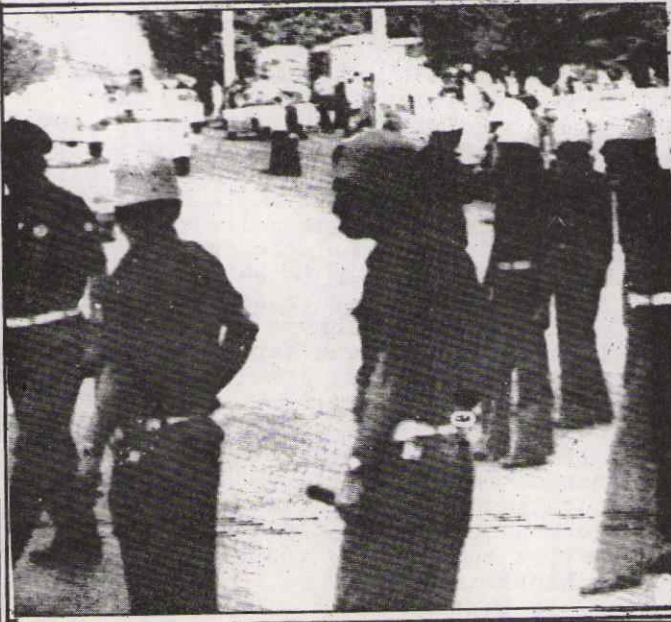
İşçiler, köylüler, küçük memurlar, öğretmenler, elsanatkarları, bakkallar ve öğrenciler için yoklar ülkesi olan ülkemizde Patronlara, Ağalara, Tefecilere ve uşaklarına ise yokun adı yok.

Komprador kapitalistler işçilerin ücretlerini dondurarak, fiyatları arttırmak tadırlar. Böylece de işçilerin ve tüm yoksul halk kitlelerinin hayatı cehennem dönmektedir. Aldıkları ücret ve maaş onların ev kiralalarına ve ekme paralarına bile yetmemektedir.

Bunu bile halkımıza çok gören Amerikancı Faşist Patron-Ağa Hükümeti un fiyatlarına zam yapınca, fırıncılar da ekmeğin gramajını düşürerek, fiyatını arttırmışlardır. Birçok ilde, ilçede ve Ankara'da da fırın işçileri istedikleri zam ta lebi yerine getirilinceye kadar ekme yapmayacaklarını belirterek direnişe geçince fırınlar kapatılmıştır. Böylece halk ekmezsiz kalmış, vurgunculara ise gün doğmuştur. Belediye ve Vilayet yetkilileri gerekli tedbirleri almadıkları için ekme karaborsaya düşmüştür. Ankara halkı ekme bulmak için sabah erkenden kuyruklara girmektedir. Vurguncular ise 480 gramlık ekmeği 5.00 liradan satmaktadır.

Doğru temellerde sağlanacak birlik ve yapılacak dayanışma, mücadelemize destek sağlar, bizi yenilmez kılar.

ŞÖFORLARIN DİRENİŞİ HAKLI VE DEMOKRATİK TİR.

Nerde sömürü ve zulüm varsa orada muv laka mücadele vardır. Bu bir doğa kanunudur. Ülkemizde de koyu örtülü faşist bir diktatörlük hüküm sürmektedir. Bu diktatörlük, iş güvenliği ve insanca yaşamak isteyen işçilere, toprak ve özgürlük isteyen köylülere halka dönük üniversite için mücadele eden gençliğe, sendikala teşkilatlanma hakkı isteyen memurlara, öğretmenlere, bağımsız ve demokratik Türkiye için mücadele eden halkımıza azgınca saldırıyor. Faşistlerin giriştiği her yeni saldırı, halkın mukavemeti ile karşılaşılıyor.

Devrimden manfaati olan, kurtuluşu halkın diğer kesimlerinin kurtuluşuna bağlı olan, yasantılarından hoşnutsuzluk duyan şoförler de plaka tahdidinin kaldırılması için yurdun çeşitli yerlerinde direnişe geçtiler. İstanbul'dan sonra Ankara'da da 12500 şoför iki saatlik uyarı direnişi ile kontak kapatınca trafik felce uğradı. Şoförler sabah saat 7.30'dan-9.30'a kadar, İçişleri Bakanlığı kayışığında arabalarını park ederek, Plaka tahdidi kaldırılmasını, yollar kardan değil, arabadan kapanacak, Plaka bizim geçim kaynağımız diye bağırmaşlardır.

Şoförlerin direnişi üzerine poliste izinler kaldırılmış, bakanlığın etrafında olağanüstü tedbirler alınarak asker birlikleri alarma geçirilmiştir. Çelik yelekli binlerce polis coplarla ve panzerlerle şoförlere hücum etmişlerdir.

Çatışma sonucu 5'i ağır olmak üzere yüzlerce kişi yaralanmış, birçok kişi ise tutuklanmıştır. Faşist MC Hükümetinin polisinin bu vahşi saldırısı birkere daha polis kime hizmet ettiğini gösterdi.

Faşist MC Hükümetinin İçişleri Bakanı plaka tahdidini kaldırarak, uşaklığını yaptığı sınıfın milyonlarına milyon kat mayı amaçlamaktadır. Faşizme karşı mücadelenin, teşkilatlı olmasının önemini kayrayan halkımız, bunun bilincinde hareket ederek işçi sınıfının önderliğinde teşkilatlanmaktadır. İşte faşistleri korkutan da budur. Onun için saldırıyorlar. Saldırdıkça da batıyorlar. Halkımız işçi köylü devrimiyle Komprador kapitalistleri ve Feodal artıkları (ağalar, tefeciler vs.) bir daha geri gelmemek üzere cehenneme gönderip, köklerine kibrit çakacaktır.

ÇORUM

Çorum'a bağlı Osmancık İlçesinde 200 işçinin çalıştığı tuğla fabrikasında iş

çilerden birinin haksız yere işten atılmasını protesto etmek amacıyla işçiler direnişe geçmişlerdir.

Hiçbir sosyal güvenlikleri olmayan tuğla işçileri, gün doğuşundan, batışına kadar çalışmaktadırlar. Buna rağmen aldıkları ücret ise tekrar ertesi gün gidip patrona çalışabilmeleri ve karınlarını doyurabilecekleri kadardır. Vücudun ihtiyacı olan gıdayı ve vitamini değil, karnını doyurmak için...

Herşeyi yaratan işçiler için yaşamı iken patronlar, istedikleri herşeye sahip olmakta, tüm dünya nimetlerinden pay alabilmekte, servetlerine ise servet katmaktadır. Saltanatlarını devam ettirmek için meclisleri dolduran temsilcileri aracılığıyla kanunlar çıkartarak halkı tüm demokratik haklardan mahrum kılarak köleleştirmektedirler. İstedikleri zaman kendi çıkardıkları kanunları bile uygulamamaktadırlar. Azıcık tehlikeye düşünce ordusunu, jandarmasını, polisini, mahkemesini ve tüm Patron-Ağa Devletinin kurumlarını harekete geçirmektedirler.

Tıpkı işten çıkarılarak, açlığa mahkum edilen arkadaşlarının işe alınması için direnişe geçen Osmancık Tuğla Fabrikası işçilerinin üzerine jandarma birliklerinin saldırılması gibi. Komprador burjuvazinin ve Toprak ağalarının sadık bir hizmetçisi olan Osmancık Kaymakamı Güngör Alış, işçileri grev ve lokavt kanununa karşı gelmekle suçlayarak, jandar may grevi kırma emri vermiştir. İşçiler jandarmanın saldırısına karşı direnişlerini devam ettirmek ve kendilerini korumak için yiğitçe karşı koymuşlardır.

Canice saldırı sonucu 30 işçi tutuklanarak göz altına alınmışlardır. Saldırdan sonra Osmancık İşçi Derneği Başkanı Erdal Otuzbir, yaptığı açıklamada Kaymakamın saldırıyı bizzat yönettiğini söylemiştir.

Böylece işçilerin direnişi geçici olarak kırılmış ve yenilgiye uğratılmıştır. Ama Her yenilgi işçilere gelecekteki mücadele için ders olmakta, birşeyler öğretmektedir. İşçi sınıfına ve onun mütefeği yoksul köylülerle, küçük burjuvaziye, DEMOKRATİK HALK İKTİDARI MÜCADELE sinin zorlu ve uzun vadeli olacağını göstermekte ve mücadeleyi, mücadeleye içinde öğretmekle çelikleşmelerini sağlamaktadır. Biz işçilerin görevi, en demokratik haklarımızın bile bastırıldığı ülkemizde ezilenler olarak söke söke aldığımız haklarımızdan en ufak bir taviz bile vermemektir.

KONYA

Konya'da valilikçe 4 dernek tüzükle rinde belirtiren amaçları dışına çıkartıkları gerekçesiyle kapatıldı.

Bu dernekler İhsaniye Hoca Cihan Kültür Derneği, Hamalları Kalkındırma Derneği, Bezik, Biriç ve Satranç Derneği ile Karadenizli'leri Kalkındırma ve Tanıştırma Dernekleridir. Valiliğin amaç dışı ile kastettiği, bu derneklerin patron-ağa devletinin halk kitlelerini uyutma emellerine alet olmalarıdır. Bu derneklerin tabanını oluşturan kitlelerin ekonomik ve demokratik hakları için mücadele etmeleridir. İşte amaç dışı olarak kastedilen bu derneklerin tamamen haklı ve kanuni olan haklarını kullanmalarıdır.

Konya Valiliğinin bu demokratik olmayan davranışı, ne ilk ne de sondur. Her gün ülkemizin çeşitli köy, kasaba, ilçe ve illerinde dernekler kapatılmakta, yöneticileri zindanlara atılmaktadır. Patron-Ağa Devletinin temsilcileri, dernekleri kapatarak, siyasi cinayetler planlayarak ayakta duracaklarını, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini engelleyeceklerini zannediyorlar. Ama kendi kendilerini kandırıyorlar. Bilmiyorlar ki her baskı beraberinde daha bilinçli ve güçlü gelişen bir tepkiyi getirir. Bugün ülkemizde olan da budur.

Ankara'da fırınların önünde oluşan kuyruklardan biri...

Gaza, tuza, temel gıda maddelerine ve ekmeğe yapılan zam, halkın sırtına kambur üstüne kambur vurmaktır. CHP'li Sosyal Demokrat Belediye Başkanı ise işçilere karşı takındığı tavırla özünde hiç de diğer Patron-Ağa temsilcilerinden farklı olmadığını gösteriyor. Böylece demagojiyi parak "biz halkçıyız" diyenlerin bir kere daha maskesi düştü, keli göründü.

Halkın hayatı çekilmez hale geldikçe kini artmakta, sabrı tükenmektedir. Patronlardan, Ağalardan hesap soracağı günlere hazırlanmaktadır.

İŞÇİLER SENDİKA AĞALARININ SALTANATINI YIKMAK İÇİN, İŞÇİLER YÖNETİME ŞİARINI GERÇEKLEŞTİRMEK İÇİN MÜCADELE EDELİM.

Vakıflar Bankası Mensupları Sendikası, toplu-iş sözleşmesi görüşmelerinde çıkan uyumsuzluk üzerine bankada çalışan 3200 işçi adına grev kararı almıştır. Sendika yetkilileri yaptıkları açıklamada greve gitmelerinin nedenini şöyle belirtmişlerdir:

"MSP'lilerden oluşan banka yönetimi, taleplerimizi kulaklarını tıkıyarak duy mak istememiştir. En demokratik taleplerimizi bile redetmiştir. Bizler ki leleştirmek istiyorlar."

AP'nin elindeki din sömürücülüğü silahını kapan MSP'liler, bu silahı kullanarak, halkı uyutup emellerine ulaşmak istiyorlar. Fakat artık işçiler uyanı. Gericilerin elindeki bu silah bir gün gelecek artık işe yaramayacaktır.

Sendika yetkilileri bir çağrı yaparak, TÜRK-İŞ'e ve DISK'e üye işçileri kendileri ile dayanışmaya çağırmaşlardır.

İSTANBUL

İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ ÜÇ-BES KURUS ZAM İÇİN DEĞİL, İKTİDAR İÇİNDİR.

Topkapı Şişe fabrikasında 2100'e bağlı Hür Cam-İş ile Topkapı patronu arasında başlayan toplu-ış sözleşmelerinde anlaşmazlık çıkması üzerine, 850 işçi greve gitmişlerdir. Hür Cam-İş Sendikası'nın başlattığı grev 25. gününü doldurmasna rağmen hala kararlılıkla devam etmektedir.

Yine İzmit'te bulunan Çayrova Cam Fabrikasında çalışan Hür Cam-İş'e bağlı 1000 kadar işçi de greve gitmişlerdir. İşçileri güçsüzleştirmek için suni bir ayırım yaratmaya çalışan patronlar, aynı iş kolunda çeşitli sendikalar kurmaktadırlar. Çayrova'da da yönetimini Amerikancı sendika ağalarının oluşturduğu TÜRK-İŞ'e bağlı Kristal-İş ile, reformcu ve revizyonist (sehte devrimci) sendika ağalarının yönetimindeki Hür Cam-İş teğ kilatlıdır. İşçilerin hakkını masa başında, patronlara satan Kristal-İş, patronlarla anlaşırken, Hür Cam-İş ise anlaşamayarak greve gitmiştir. Hür Cam-İş Sendika ağaları, işçilerin mücadelesini ekonomik taleplerle yozlaştırarak kısırlaştırıyorlar. Halbuki işçilerin kurtuluşu üç-beş kuruş zamlarla değil, ancak DEVRİMle mümkündür. Yani, Patron-Ağa düzeninin yıkılması ile. Bu mücadeleyi yönlendirmek ise sendikaların değil, işçi sınıfı partisinin görevidir. İşçiler hedeflerine varmak için, her türlü aracı kullanmalıdırlar. Bugün Çayrova ve Topkapı Şişe Fabrikası işçilerinin mücadelesi, bu araçlardan biri olan grev hakkını kullanmaları şeklinde kendini gösteriyor. Grevin uzaması patronları telaşa düşürmüş, piyasada cam sıkıntısı baş göstermiştir. İşçiler, patron isteklerini kabul edene kadar grevlerine devam edeceklerini açıklamışlardır.

TÜM FAŞİST ENGELLEMELERE RAĞMEN DEVRİM Cİ FİKİRLER YOK EDİLEMEYECEKTİR.

Faşizm işçiler için grev yasası, topluca işten atılmak, sendika kurma ve seçme haklarının ellerinden alınması, patronların lokavt ilan ederek işçileri açlığa mahkum etmek demektir.

Faşizm köylüler için ağa zulmü, komando baskını ve jandarma dayığı demektir. Faşizm Kürt Milleti ve diğer milli azınlıklar için, milli zulmün katmerlisive topluca imha demektir.

Faşizm öğrenci gençlik için okuma haklarının ellerinden alınması, süngülü eğitim, sokak ortasında katledilmek demektir. Faşizm memurlar için tüm haklarının ellerinden alınması, demokratik teşkilatlanmalarının önlenmesi demektir. Faşizm, tüm halkımız için açlık, yokluk, katmerli sömürü, zulüm ve ortaçağ karanlığı demektir. Faşizm gören göze mil çekmek, duyan kulağı sağır etmek, konuşan ağza kilit vurmak, düşünen kafayı, düşünemez hale getirmek demektir. Faşizm aydın ve kitap düşmanlığı demektir. Faşistler öcünden korkar gibi muhteva olarak devrimci fikirlerle dolu olan kitaplardan korkarlar. Çünkü onlarda biliyorlar ki bu kitaplar, gazeteler, dergiler; işçiler, köylülere, halk gençliğine ve tüm ezilenlere ulaşırsa, onlar bu kitaplarda yazılı olanları kavrayıp, pratiğe uygulasalar, sonları göründü demektir. Bunun için 12 Mart döneminde ve bugün faşistler Marks'ın, Engels'in, Lenin'in,

in, Stalin'in, Mao Zedung ve Enver Hoca'nın yazdığı devrimci klasiklerin yayınlanmasını yasaklıyorlar, topluyorlar ve yakıyorlar. Yayınevi sorumlularını, kitapçıları tutuklayarak zindanlara atıyorlar. Geçenlerde de 2100 kitaba el koydular, 22 yayınevi ve kitapevi satıcısını göz altına aldılar. Faşistler, ister kitap yakınsınlar, ister zindanlara atsınlar isterse de toplu katliamlara girişsinler yine de halkın mücadelesi sonucu yıkılacak canlarını cehenneme gitmekten kurtulamayacaklardır.

ELÂZİĞ

SINIFLI TOPLUMLARDA DEVLET: BİR SINIFIN DIĞER BİR SINIFI BASKI ALTINDA TUTMAK İÇİN KULLANDIĞI BİR ARAÇTIR.

Fırat Üniversitesi inşaatlarında çalışan 400 inşaat işçisi 2 aydan beri ücretlerini alamadıkları için 5 gün önceden başlattıkları grevlerini sürdürmektedirler.

İşyerinde örgütlenmiş olan İlerici-Yapı-İş Sendikası Patrona bir çağrı yaparak, kendisini toplu sözleşmeye davet etmiştir. Patron, hem sendikanın isteğini red ederek, hem de işçilerin ücretini ödememede direniyor. Hem suçlu, hem de güçlü olan patron, işyerine polis çağırarak onlardan işçileri dağıtmasını istemiştir. Polis patronun isteğine uyarak işçilere saldırmış, onları dağıtmaya çalışarak grevlerini kırmaya çalışmıştır. Polis devlet memuruna karşı koymaktan işyerini zorla işgal etmekten 50 işçiyide gözaltına almıştır. Asıl saldırılması ve tutuklanması gereken, iki aydan beri işçilerin ücretlerini ödemeyen patron olmasına rağmen, hakarete uğrayan, coplanan tutuklanan işçiler olmaktadır. Bu düzen bunların hepsi doğaldır. Çünkü bugün devran sürenler patronlar, ağalar ve usaklarıdır.

Bu sınıflar iktidarda oldukça da bu katmerli sömürü ve zulüm hep devam edecektir. Ta ki işçilerin kendi sınıf partilerini inşa edip, yoksul köylülerle birleşip, uzun vadeli ve çetin bir mücadele ile Patron-Ağa Düzenini yıkıp kendi düzenlerini kurana dek...

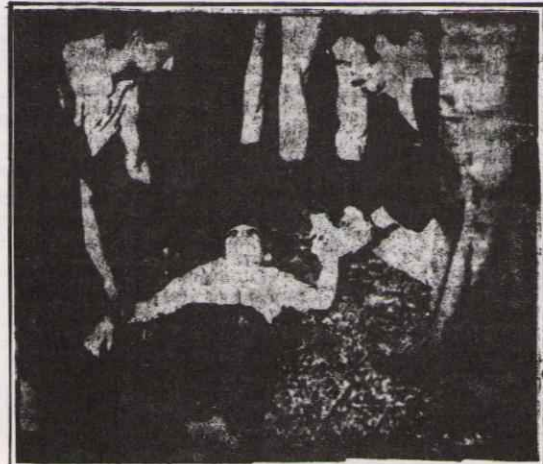

İZMİR

ZİNDANLARDA'DA BASKILARA KARŞI MÜCADELE YÜKSELİYOR.

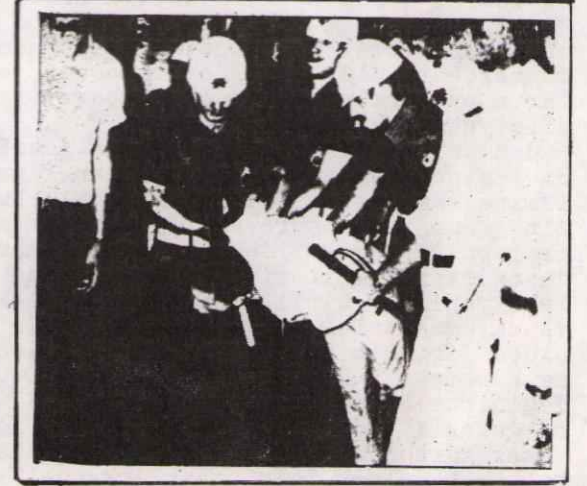
Adı ister çocuk islah evi olsun, isterse ceza evi, hapisaneler bugünkü mevcut düzenin sonucu olarak, burjuva devlet mekanizmasını ayakta tutan kurumlardan biridir. Ülkemizin yolu, suyu, okulu, hastanesi, fabrikaları ayakta olmayan, en ücre köşelerinde bile milyonlarca liraya mal olan yüzlerce bin bulunması, bunun kanıtıdır.

Ülkemiz gibi patron-ağa düzeninin hükmü sürdüğü ülkelerde, hakim sınıflar hapisaneleri, tutukluları tecrit etmek onları çeşitli maddi ve manevi baskılarla yıldırarak ve soysuzlaştırmak amacıyla kullanırlar.

Yurdumuzun Emperyalizme bağımlı yarı sömürge, yarı-feodal bir ülke olmasından ötürü üst yapı kurumları (kültür vs.), alt yapıya (ekonomiye) bağımlı olup, ona hizmet eder. Emperyalistlerin bitmek bitmeyen kar hırslarından kendi işgücüne olan ihtiyaçlarını ucuz ücretlerle karşılamak, işçilerin mücadelesini kırarak ekonominin eşitsiz şekilde gelişmesinde, dolayısıyla, ülkemizde milyonlarca işsizler dusu bulunmaktadır. Böylesi kimselerin belirli bir bölümü ise yaşayabilmeleri için para karşılığı adam öldürmekte, kumar oynamakta ve kısaca akla gelen her şeyi yapmaktadırlar. Bundan dolayı bu düzen böylesi binlercesini bağrında taşımaktadır. Sonra da bu insanların yaralarını müzminleştirmek için, tedavi palavrası altında hapisanelere atarlar.

Hapisanelerin ise hayvanların anırlarından farklı olmaması, tutuklulara karşı dışı işkence ve baskı uygulanması beraberinde karşı tepkiyi getirmektedir. Bunun için de hapisanelerde mahkumlar zaman zaman ayaklanmakta, hakim sınıfları tedirgin etmektedirler. Hele bu ayaklanmaların önderliğini devrimciler yaparak onu iktidar hedefine yöneltirse Patron-Ağa temsilcilerine korku düşmektedir. Tıpkı Ankara'da, Adana'da, Niğde'de, İstanbul da olduğu gibi...

Geçenlerde de Buca Çocuk İslah Hapisanesinde 316 mahkum çocuk, yöneticileri insanlık dışı muamele yapmalarına karşı ayaklandılar. Son olarak, hapisane yönetimi tarafından 8 tutuklu çocuğun hücreye atılması, bardağı taşıran son damla oldu. Tutuklular akşam yemeğinden sonra elbise dolaplarını, koridor kapılarının arkasına, dışa bakan pencere önlerine yığılmışlardır. Bir grup, terzihanedeki aldıkları makaslarla, diğer bir grup ise marangozanedeki kesici aletlerle silahlanmışlardır. Hapisane müdürü telaş içinde durumu savcılığa ileterek, yardım istemiştir. Savcının ve jandarma komutanının yönetimindeki askerler, çocuklara saldırıya geçince ortalık bir anda savaş meydanına dönüşmüştür. Kolluk kuvvetleri sis ve göz yaşartıcı bomba kullanırken, yardıma çağırılan itfaiye birliği ise su sıkmıştır. Direniş canice kırılmış, bir çok mahkum çocuk ise komaya sokulmuş, 36 kişisi de kapalı hapisaneye konmuştur. Direniş yenildi ama sona ermedi...

FAŞİSTLERE KARŞI YURTLARIMIZI VE OKULLARIMIZI KORUYALIM, FAŞİST SALDIRILARA KARŞI KOYARAK PÜSKÜRTELİM.

Ege Üniversitesi, Bornova Öğrenci Yurtlarını Amerikancı Faşist MC Hükümetinin sokak gücünü oluşturan komando bozuntuları, polis desteğinde işgal etmişlerdir. Yurtlarda oturan Yurtsever ve Devrimci Öğrenciler faşistlere karşı yurtlarını korumak amacıyla karşı koymuşlardır. Faşist polis, komandolar ve yurt müdürü üçlüsüne karşı, öğrenciler dişe diş mücadele vermişlerdir. Öğrenciler, aktif mücadeleyi desteklemek isteyenleri ellerinin tersiyle kenara itmişlerdir. Faşist polis, komandolar ve yurt müdürünün silahlı saldırıları, öğrenciler tarafından püskürtülmüş, çatışma sonucunda iki öğrenci yaralanmıştır. Her zaman olduğu gibi yine kolluk kuvvetleri iki devrimci öğrenciyi tutukladılar. Faşistler işe hiç bir şey olmamış gibi, geldikleri yoldan gitmişlerdir.

Faşizm yalnızca işçiye, köylüye, küçük esnafa, memura, öğretmene değil öğrenci gençliğe de yönelik barbar bir düzendir.

Bu düzeni yıkmadıkça halka hayat nakkı olamaz. Öğrenci gençliğin süngüsüz eğitim ve demokratik üniversite talebi gerçekleştiremez. Bundan ötürü gençlik mazlum halkımızın kopmaz bir parçası olarak faşizme karşı mücadelede dün olduğu gibi bugün de yerini almaktadır.

HALK SANATI KÖŞESİ

Ali Haydar Yıldız'ın Anısına

Mavi gökte kızıl yıldız,
Ali Haydar, Ali Haydar
Hırçın kaya coşkun deniz
Ali Haydar, Ali Haydar

Halk uyandı bucağ bucağ
Faşist düzen yıkılacak
İntikamın alınacak
Ali Haydar, Ali Haydar

Gerillalar köyde kırdı
Yoldaşlar yayıldı yurda
Kalmadı silahın yerde
Ali Haydar, Ali Haydar

Faşist çarklar dönmeyecek
Kızıl yıldız sönmeyecek
Kanın yerde kalmayacak
Ali Haydar, Ali Haydar

Fakiroğlu kavga günü
Al eline mavzerini
Anacağın yoldaş seni
Ali Haydar, Ali Haydar

FAKIROĞLU

Neden Köleyiz

Aylar yıllar geçti kafa yormadık,
Bunun için böyle kul, köle kaldık,
Bizi soyanlardan hesap sormadık,
Bunun için böyle kul, köle kaldık.

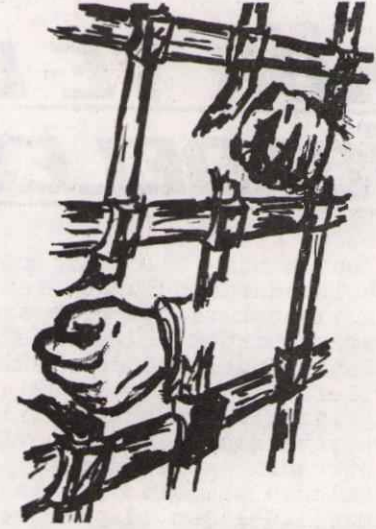
Kimi ağayım der, elli köy kapmış,
Kimi paşayım der, kanunlar yapmış,
Fakir fukaralar kadere tapmış,
Bunun için böyle kul, köle kaldık.

Ezilenler kandı ezen sözüne,
Ezen bizi sarmış kefen bezine,
Ne kadar çalıştık havagazına,
Bunun için kul, köle kaldık.

Kanun var, haksızlık yoktur zannettik,
Yarayı deşeni doktor belledik,
Yüzü karadır, aktır zannettik,
Bunun için böyle kul, köle kaldık.

Diyari der dostlar, dinleyin sözü,
Kim gelirse gelsin, soyacak bizi,
TEK YOL DEVRİM deyip mavzerimizi,
Alıp savaşmadık, kul köle kaldık.

DIYARI

Vurma O Mahkûma Zindancıbaşı

Fikir kavgasında suçlu görülmüş
Vurma o mahkûma zindancıbaşı
O senden akıllı sanma delirmiş
Vurma o mahkûma zindancıbaşı

Eline bir kitap almak suç mudur?
Özgürlük tüküsün çalmak suç mudur?
Dostuna bir selam salmak suç mudur?
Vurma o mahkûma zindancıbaşı

Söyle bir düşün ki inceden ince
Ne kadar mahkûmsa insandır önce
Hangi kanunda var bu kadar işkence
Vurma o mahkûma zindancıbaşı

Ne yapmış, ne etmiş, ne soruyorsun
İşte bir mahkûmdur bak görüyorsun
Kimden emir aldın ne vuruyorsun
Vurma o mahkûma zindancıbaşı

Der Zamani insan zalim olamaz
Bu insanlık dışı zulüm olamaz
Yaşamak hakkı var ölüm olamaz
Vurma o mahkûma zindancıbaşı

ZAMANI

SIYONİST KORSANLAR İŞBAŞINDA

Geçen ay içinde İsrail Siyonistleri'nin yeni bir korsanlığı bütün dünyada yankı uyandırdı. Bütün dünyada hakim sınıflar İsrail Siyonistlerini "Kahramanlar olarak överken, bütün dünya halkları da Siyonizme nefretlerini dile getirdiler. Bütün dünyada büyük yankı uyandıran olay, İsrail Komandolarının Uganda'nın başkenti Kampala civarındaki Entebbe hava alanına havadan saldırıp, hava alanının da bir grup Filistinli tarafından rehin tutulan kişilerin "kurtarılması!" idi.

Bu saldırı olayı, hemen bütün Emperyalist devletler sözcüleri tarafından alkışlarla karşılandı. Emperyalist basın büyük bir gürültüyle, İsrail'li Komandoların yiğitliğini övmeye başladı. Emperyalistler rehinelere kurtarılması için tek yolun bu olduğu, bu yüzden de İsrail Komandolarının, rehin tutulan kişileri kurtarmak için canlarını tehlikeye atarak bu işi başarmalarının soylu bir davranış olduğu yalanlarını yaydı.

Bütün dünyada İsrail'in bu işi tek başına, hiç kimseye danışmadan ve hiç yardımsız yaptığı söylentileri yayıldı. Çünkü hiçbir Emperyalist devlet, bir başka devlete açık saldırı teşkil eden böyle bir olayın sorumluluğunu doğrudan üzerine almak istemiyordu. Emperyalist propaganda, olayları çarpıtiyordu. Olayların gerçek gelişmesi şöyle oldu:

Bir grup Filistinli Fedayi, bir Fransız uçağını kaçıranak, yolcularını rehin aldılar. Uçak Uganda'nın Entebbe havaalanına indi.

Filistinli Fedayiler, rehlinlerin bir bölümünü daha baştan serbest bırakarak, amaçlarının Emperyalistlerin halkları i

gösterdi.

Filistinli Fedayiler daha sonra, elerinde kalan rehinelere, İsrail'de, Fransa'da ve B. Almanya'da tutuklu bulunan bazı devrimcilerin serbest bırakılmasına karşı, salıverileceğini açıkladı.

Yani, gerçekte rehlinleri kurtarmanın yolu, Filistinli Fedayilerin şartlarının yerine getirilmesinden geçiyordu.

Bugüne dek, hiçbir zaman Fedayilerle pazarlığa oturmayan Siyonist İsrail Devleti, alçakça bir manevrayla şartları yerine getirmeye hazır olduğunu ancak üç gün zamana ihtiyacı olduğunu bildirdi. Filistinli Fedayiler bu isteği kabul ettiler. Siyonist İsrail, bu üç gün içinde

önceden hazırlanmış olan saldırı planının gereklerini yerine getirdi. Amerikan gizli servisi, Entebbe havaalanının bütün detaylarını gösteren planları İsrail'e verdi. İsrail, Amerika'dan başka, Almanya, Fransa'ya da danışarak, onların desteğini aldı. Kenya'da, Uganda'ya yapılacak saldırı için bir üs kuruldu.

Fedayilerin İsrail'e tanıdığı süre dolarken; İsrail, Fedayilere istenen tutukluların uçakla yolda olduğunu bildirdi. İçinde tutukluların olduğu bildirilen uçakta, tutuklular değil, İsrail Komandoları vardı. Bunlar, uçak havaalanına iner inmez Fedayiler, rehlinler ve Uganda askerleri üzerine ateş açtılar. Böyle alçakça bir saldırı beklemeyen Fedayiler gafil avlandı.

İsrail Siyonistleri saldırılarında bütün fedayileri kurşuna dizdiler. Rehlinlerden birkaçı da İsrail Siyonistlerinin kurşunlarına hedef oldu. Havaalanını koruyan Uganda askerlerinden de 20 kadarı bu saldırıda Siyonistler tarafından öldürüldü. Siyonistler havaalanındaki Uganda uçaklarını da havaya uçurdular. Havaalanının çeşitli yerlerine saatli bombalar yerleştirdiler. Arkalarında 30'un üstünde ölü bırakarak, geldikleri yolla geri döndüler.

İşte, Emperyalistlerin üzerine sevinç çığlıkları attıkları "Entebbe Harekatı" budur. Bu Siyonistlerin bir devlete karşı giriştiği açık bir saldırı; savaş ilan edilmeden açılmış bir savaş; modern bir korsanlık olayıdır. Eskiden korsanların cezası yakalandıkları zaman asılmaktı. İsrail Siyonistlerinin ve onların uşaklık ettikleri Emperyalistlerin sonları, korsanlara layık bir son olacaktır.

DÜNYA OLAYLARI

DÜZENLEYEN: D. ATEŞ

TERÖR VE DEMAGOJİ İŞÇİ MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ

Geçen sayımızda bildirdiğimiz gibi Polonya'da iktidarda bulunan revizyonist kliğin yiyecek maddelerine zam planlaması üzerine birçok bölgelerde halk işçi sınıfının önderliğinde ayaklanmıştı. Gösteriler önce şiddet zoruyla bastırılmaya çalışılmış, ama olayların bütün ülkeye yayılması üzerine revizyonist klik, bir adım geri atmak zorunda kalmış, planlanan zamların yapılmayacağını açıklamıştı. Gelişen olaylar, revizyonist Gierek kliğinin zamların yapılmaya çağını açıklamasının yalnızca bir taktik olduğunu gösterdi. Gerçekte Polonya revizyonist yöneticilerinin son yaptıkları açıklamalarda, zamların mutlaka gerekli olduğu ve ilerki dönemde yiyecek maddelerine de zam yapılmasının kaçınılmaz olduğu söyleniyor.

Gierek kliği ülkenin içinde bulunduğu buhranın yükünü halkın sırtına yıkma planından vazgeçmemiştir. Yalnızca bu planı uygulamak için daha uygun bir zaman kollamaktadır. Bundan beş yıl önce işçi sınıfının mücadelesi sonucu yıkılan Gomulka kliğinin sonu, Gierek'e örnektir. O, Gomulka'nın durumuna düşmemek için bir yandan demagoji ile işçi sınıfını ve bütün halkı uyutmaya çalışıyor.

Bir yandan da sosyal faşist teröre baş vuruyor. Gierek son olaylardan öngün sonra Stettin'de yaptığı konuşmada "Bir takım zorluklarımız vardır. Gelin bu zorlukları hep birlikte çözelim" diyerek işçileri, yeni burjuvaziyle birleşmeye çağırıyor.

Gerçekten de bugün Polonya ekonomisi büyük "zorluklarla" karşı karşıyadır. Bu zorlukların sebebi, kapitalist yolda ilerleyen revizyonist kliktir.

Bugün ülke ekonomisi tümüyle "sosyalist işbirliği!" adına Sovyet Sosyal Em

peryalistlerinin ihtiyaçlarına göre düzenlenmiştir. Ülke SS Emperyalistlerinin yarı-sömürgesi durumundadır. Plansız, halkın ihtiyaçlarına göre değil, yeni burjuvazinin ve SS Emperyalistlerinin ihtiyaçlarına göre düzenlenen ekonomi, tabii ki halkın ihtiyaçlarına cevap verememektedir. Ve ülke gün geçtikçe, daha derin bir ekonomik buhranın içine yuvarlanmaktadır. Bu buhrandan tek çıkış yolu, yeni burjuvazinin iktidarını yıkmak, işçi sınıfının iktidarını yeniden kurmaktır. Yani DEVRİM'dir. İşte Polonya'da işçi sınıfı bunun için mücadele ediyor. Bunun böyle olduğu eylemlerde, atılan taleplerde kendini gösteriyor. Zamlara karşı yapılan eylemlerde işçiler "Bütün iktidar işçi sınıfına" şiarını atıyorlar. Bu mücadelede yeni burjuvazinin temsilcilerinin "birlik" çağrılarını cevapsız bırakmaktadır.

Yeni burjuvazi bir yandan "Gelin birleşelim" demagojisi yaparken, bir yandan da işçi sınıfına karşı, sosyal faşist terör uyguluyor. Son olaylarla ilgili olarak çok sayıda işçi tutuklandı. Varşova yakınlarında Ursus'ta, traktör fabrikasının 7 işçisi Varşova ceza mahkemesi tarafından 5'er yıl hapis cezasına çarptırıldı. Savcılık, işçileri bir lokomotif raydan çıkartarak, Paris-Varşova demir yolunu uzun süre bloke edenlere elebaşılık etmekle suçluyor. Aynı fabrikanın en az 12 işçisi daha yargılanmayı bekliyor.

Radom'da da 6 işçi revizyonist parti binasını yakmak suçlamasıyla 4 ile 10 yıl arasında hapis cezasına çarptırıldı. Burjuvazi bu cezalarla, işçi sınıfının mücadelesini kırmak istiyor. Ama bütün bunlar boşunadır. Ne demagoji ne de terör işçi sınıfının sosyalizm mücadelesini önleyemeyecektir.

İKİNCİ BİR KARA EYLÜLMÜ ?

Lübnan'da ki iç savaşta önceleri pek kesinlikle görülmeyen cephe, son günlerde açıklığa kavuşmaya başladı. Lübnan meselesinin bunca karmaşık ve anlaşıl maz hale gelmesinde baş sorumlu bilinçli olarak "Lübnan'da tam bir kaos sürüyor", "Kimin kime ateş ettiği belli değil" vs. propagandası yapan emperyalistlerdi.

Gerçekte durum hiç de gösterilmek istendiği kadar karışık değildi. Lübnan'da başından itibaren iki güç çarpışıyordu. Bir yanda Lübnan'ı Emperyalizmle bağımlıktan kurtarmak ve bağımsız demokratik bir Lübnan kurmak için mücadele edenler diğer yanda ise Lübnan'ı Emperyalizmin Orta-Doğu'daki kalelerinden biri haline getirmek, Lübnan'da Komprador burjuvazi ve Toprak ağalarının iktidarını sürdürmek isteyenler.

Cephenin bir yanında genel olarak Lübnan'ın ilerici partileri (Bunların çoğunluğu halkın daha çok ezilmekte olan müslüman kesiminin temsilcisi idi) ve Lübnan'da üsleri bulunan ve hareket serbestliğine sahip Filistin Kurtuluş Örgütü bulunuyordu.

Bunlar 1975 Ağustosunda ortak bir program temelinde birleşmişlerdi. Cephenin diğer yanında ise başta Amerikan Emperyalizmi olmak üzere bütün batılı Emperyalistler tarafından desteklenen Faşist düzen partileri bulunuyordu. Bunlar için de en önemlisi, İspanya'daki Faşist partiyi kendine örnek alan Falanj partisi idi. Bir de ortada görünen, var olan düzeni bir bütün olarak ayakta tutup ufak tefek değişiklikler yapmak isteyenler vardı. Bunların çoğunluğu savaş içinde Emperyalist uşaklarının saflarına geçtiler.

Lübnan'da bu iki temel güç arasındaki mücadele Lübnan'ın bütün tarihinde sürmüştü. Bu mücadele bundan birbuçuk yıl kadar önce, Emperyalist Uşaklarının ilerici cepheye karşı saldırıya geçmesi ile silahlı mücadeleye dönüştü. Falanj partisi

nin başını çektiği Emperyalist uşaklarının amacı, Lübnan'da Filistin Kurtuluş Hareketinin gücünü kırmak, ilerici cepheyi zayıflatmak ve Statükoyu Emperyalistler lehine değiştirmektir. Lübnan'ın ilerici cephesi bu saldırıya yek vücut halinde cevap verdi. İç savaş başladı.

İç savaş başlangıçta ilerici güçlerin lehine gelişti. Gericiler, Emperyalist uşakları yenilgi üzerine yenilgi aldılar. Nisan 1976'da ülkenin hemen hemen % 80'i ilerici güçlerin kontrolündeydi. Emperyalistler, Lübnan'da statükoyu kendilehlerine düzeltmek isterken, hiç beklemedikleri bir durumda karşılaştılar. Bunun üzerine Emperyalistler bir yandan Lübnan'daki gericilere yardımı arttırdılar, diğer yandan da doğrudan müdahale hazırlıklarına giriştiler. Onlar Lübnan'ın ilerici güçlerin eline geçmesine, Filistin Kurtuluş Hareketinin sağlam bir üs alanına sahip olmasına izin veremezlerdi. Aynı şey, Lübnan'a komşu olan Suriye için de geçerliydi. Suriye de ilerici lerin hakim olduğu bir Lübnan'ı kendi için tehlike görüyor, Lübnan'da iç savaşın önceki denge durumunun yeniden kurulmasını istiyordu. Böyle bir durumda Suriye, hem Amerikan Emperyalistlerinin ve hem de Sovyet Sosyal Emperyalistlerinin onayını alarak, Lübnan'a karşı bir işgal hareketine girişti. Başlangıçta Suriye'yi "ilerici" olarak değerlendiren, çok kişi Suriye'nin ilerici cepheye yardım edeceğini sanıyordu. Fakat olayların gelişmesi, bunun tersi bir yönde oldu. Suriye'nin, Emperyalistlerin Lübnan'da eski denge durumunu kurmak, barış planını kabul etmeye zorlamak, planlarını uygulayan bir araç olduğu ortaya çıktı. Suriye birlikleri gericiler Lübnan silahlı güçleriyle ortaklaşa, ilerici cepheye saldırı. Filistinli'leri ve bütün ilerici Lübnanlıları silahsızlandırma hareketi yürüttü.

Lübnanlı Yurtseverler ve Filistinli Kurtuluş Savaşçıları, Suriye ordusuna ve gericilere karşı yığıtçe direndiler. Ve

hala direniyorlar. Ama bugün ülkenin önemli bir bölümü Suriye askerlerinin ve gericilerin kontrolü altında. Gericiler Filistin Kurtuluş Hareketine karşı 1970 Eylülünde, Ürdün'de hakim sınıfların giriştiği katliama benzer bir katliama hazırlanıyorlar. Amaçları Filistin Kurtuluş hareketini Lübnan'dan bütünüyle tasfiye etmek ve Lübnan'daki ilerici Cepheyi böylece zayıflatmak.

Filistin Kurtuluş Örgütü Yürütme Komitesi Üyelerinden Muhammet Zuhdian Nas sahibi Lübnan'da Emperyalistlerin Suriye ve gericiler aracılığıyla ulaşmak istediği amaçları şöyle sıralıyor:

"1. Filistin Devrimi, askeri ve siyasi olarak yıkılacaktır. Filistin Kurtuluş Hareketinin Devrimci bütün yönleri yok edilecek, hareket gericiler Arap rejimlerine benzer bir hale getirilecektir. Hareket, Siyonist İsrail Devletini tanımak zorunda bırakılacaktır. Halkımızın birçok alanlarda uzun mücadeleler sonucu elde ettiği kazanımlar yerle bir edilecektir. Halkımızın elinden kendi kaderini tayin hakkı alınacaktır.

2. Filistin Devrimi ikincil derecede önemli alanlarda muhaberelelere sokulacak böylece esas görev olan, bütün işgal edilmiş olan toprakların kurtarılması meselesi uyutulacaktır.

3. Lübnan'daki Milli Demokratik Hareket, Filistin Devriminin baş destekçisi

olarak ezilecektir. Çünkü bu hareket, Lübnan halkını ilgisine kadar sömüren %4'ün rejimi için büyük bir tehlike teşkil etmektedir.

(Al Thaura 27.6.1976)

Lübnan(daki ilerici cephe, bugün Emperyalist komploya karşı bir ölüm-kalım mücadelesi veriyor. İlerici cephe Suriye askerlerinin derhal geri çekilmesini ve derhal ateş kes talep ediyor. Emperyalistlerin Lübnan'a BM askerleri göndererek meseleyi uluslararası hale getirmelerine karşı çıkıyor. Bütün bu talepler, haklı taleplerdir. Bu talepleri desteklemek her ilericinin görevidir.

IMPRESSUM:

Pr. VERANTWORTLICH: L. LANGE
851 FÜRTH / BAY. DANBACHERSTR.,

YAZIŞMA ADRESİ:

POSTLETER KARTE NR. 079516 A
851 FÜRTH / BAY. 2

BANKA HESABI: L. LANGE

KONTO NR. 71/13145

BEZUGSBANK - FÜRTH

DRUCK: GEBEL DRUCK ESSEN